PAŁAC
NIESMIERTELNEY SŁAWY,
á Ráczey
SWIATNICA HONOROW
TRZEMA TRABAMI PRZESWIETNEGO HERBU
IORDANOW
Głośna, y Ozdobna
KROLEWSKIEMU KAZIMIERZA IMIENIOWI,
WIELMOZNEMU I. M. PANU
KAZIMIERZOWI JORDANOWI,
STAROSCIE SIEMIECHOWSKIEMU,
PUŁKOWNIKOWI CHORAGWI PANCERNEY,
Jáśnie Wielmożnego Jegomości Páná
WANDALINA MNISZCHA
Kasztelánå Krákowskiego, Sânockiego, Jåworowskiego &c.
STAROSTY.
Przez dawnego, Wielkiego JORDANOW Imienia, Kultora
WYSTAWIONY
Y
DEDYKOWANY.
Roku, ktorego KROL Niebieski w Przybytku Natury Ludzkiey obrał Mieszkanie. 1745.
Dniá 26. Márcá.

w KRAKOWIE
w Drukarni Michałá, Jozefa, Antoniego Dyaszewskiego, J. K. MCi Typográfá.

Ná Herbowny Starożytny Prześwietnego Domu

JORDANOW
KLEYNOT.

OMNE TRINUM PERFECTUM.

I.

Káżdá rzecz w liczbie troygá, bywá doſkonáłá,
Z kąd w Troycy iedynemu Bogu wieczna chwáłá,
Tego w Polſzcze trzy Trąby pierwſze ogłośiły,
A Pogáńſkich Bałwanow pokruſzyły śiły.

II.

Wiárá, Nádźieiá, Miłość, temiſz Otrąbioná.
Wiáry, Krolá, Wolnośći w tych Trąbách obrona.
Trąby Smiałego czynią do Boiu Zołnierza,
Te y dźikiego głoſem uſtraſzaią Zwierza.

WIELMOZNY MECENASIE.

TO ſzczegulnie motivum moiè było, wydániá Pánegiryku tego, żebym zapatruiac ſie ná chwálebne Cnoty, Zásługi w Oyczyznie, y pomyslne Sukceſſa w Honorách Wielmożnego W. M. M. Paná oraz y ze ſwego ćieſzyć ſie mogł Szczęśćia, gdy zoſtáie Voti compos, y to ogladam, czegom animitùs życzył, yokowáł ták zácnego Oycá rownemu Synowi, ieſzcze prawie a incunabulis z Dźiećinney Oſoby Jego, bedac bliſkim mieyſcá, yſpektu W. W. Rodźicow, y Antenatow Twoich, byłem Spectatorem, oráz y Weneratorem. J gdy Godność Wielkich Prædeceſſorow miárkuie, widze, że Ich już adæqvas meritis y w krotkim czáſie wyſokimi zrowniaſz Tytułámi, gdy już w młodym wieku, Validâ manu odbieraſz Clavam Herculis, ktora niechay ći bedźie ad ſupremas Dignitates Clavis. Zaczym ani mnie Spes, ani Ciebie fortuna fefellit, y Spodźiewam ſie DEO volente, & eadem Dea favente, ampliorem

A 2 do po-

o powinszowaniá materiam, *gdy* per fasces, longævos signábis Annos. *A teraz Wielkie Jmię Twoie do wystawionego, Godnośći Jego, wráz* cum magnis Numinibus *Antecessorow, wprowádzam Pałácu. Cokolwiek tu zaś* exilis Calamus *Cultora Waszego wyraźi, to* sine ulla adumbratione, *bo nietylkoby co przydać miáło, ále Wysokiey Godnośći Jch*, attingere *nie dośćignie. Przećięż* tantam amplitudinem ingentium Dominum in Compendium *zebrane, ktorych y obszerne* annales capere *nie mogą, Já* ut Nymphas in annulo Pyrrhy *Poznym Wiekom ná szczupłey kárćie podać się ważę.*

Vos etiam Seri laudabunt Sæpè Nepotes,
Cláraq; erit Scriptis, gloria Vestra meis.

Wiem dobrze, że Immortalitati *Jmieniá, y Sławy Wászey dosyć przez Cnoty Heroiczne* collatum, *iednakże, y ta moiá licha* addet momentum pro æternis monumentis, *pr.a. Uważáiąc Godne Ennodyusza* effatum. Qvorum probitas libris mandata fuerit, hi nunqvam obliterantur. *Wchodźćiedy szczęśliwie* Wielmożny Mći Pánie Pułkowniku *do Pałacu Wielkiemu Imieniowi Wászemu przezemnie wystawionego ná Architekta, Dawnego Kultora swego respektuiący, przimi* grato animo *prace Jego, ile Wielkim Kleynotem Godnośći Wászych ozdobioną, ktory z dawna, y dozgonnie.*

WIELMOZNEGO W. M. MC. PAA DOBRODZIEJA.

Náyniszszym Cultorem
y Sga.

Gabryel Grzegoż Bogáski,
Subd. Gr. Sądec.

PANEGIRIS.

A Skądże lepiey, ieżeli nie *ex alta Nubium arce*, Ludzkie, Bogu, y Swiátu są widoczne Cnoty? gdźież bárdźiey wielkich u świátá Dygnitárzow iáśnieć mogą, ieżeli nie z wysokich, y wspániałych Páłácow, Splendory? Wiec y iá umyśliłem wystáwić dáwno, to *Celsum Honoris Palatium*, z ktoregobym mogł, przynaymniey Polskiemu świátu, lubo sáme przez się dosyć są wysokie, y głośne od samych Trąb, ingentia prezentowáć *Nominá*, Aże Máteryi na ták Godną Strukturę drogich z Godnośći Wászych Kámieni, nie mogłem w krotkim przysposobić czáśie, pro perennaturo potomnym wiekom opere, uchibiłem tarminu, *Tantà moles* nie ták prácy moiey, iáko wysokiego Honoru Wászego, wymowić mię może. *Non humilis labor est*, Architektá káżdego, ktory wysokie, y wspániále stáwiáć myśli

Páłáce, muśi bowiem w ptzody dlá náleżytey pro-porcyi wyſokośći y ſzerokośći dymenſyi, uczynić ábryſſ, y iáko głebokie má wpuśćić fundámentá. Od ktorych to fundámentow, y Já Idyotá, Architekt, ten wſpániáły záczynáiąc Páłác, uczyniwſzy wprzody ábryſſ ná tey Kárćie moiey; rzucam fundámentá, idąc *in profundum* winney Wenerácyi, wyſokiey Godnośći WWMM Páná. Co do wyſokośći według Proporcyi Imieniá, y Honoru Wáſzego, y tam *attingere* ćieſzko, dobrżeby, żeby tam przynaymniey lotne Cultora Wáſzego dolećieć mogło pioro; álboowiem *Ingens illa Domus, Domus illá Simillima Cælo*. Poſtronnych Monárchiey y Domowych w kroleſtwie Xieżąt naypierwſzych Fámiliey wſparte kolumnami, *Centum Phrygijs inixa Columnis*. Co *ad látitudinem, á Celſis Italiæ Alpibus, a Septicolli Roma* do Roſſyackiey ſzerzy ſie Monárchiey. Pokázáwſzy tedy Wyſokość, y Szerokość *ampliſſimi* JORDANOW *Nominis* záłożyłem oraz Páłácu ſtrukture; w ktorym náprzod dla wiekſzey Ozdoby, ſtáwiám *Venerandam Religionis Iconem*, ponieważ JORDANOW *coæva cum Fide* w Kroleſtwie Polſkim *Familiæ Origo*; Wiec naypierwſze má Mieyſce, támże *in hoc Sacrario Honoris*, Ceſarſkie, Krolewſkie, Xiążece, Senatorſkie, Dźiádow, Pradźiadow, Naddźiádow, Rodzicow, *Splendidas* ſprowadzám *Ceras*. Záprawde ſtárożytny ten, Wielkich u świátá JORDANOW, Dom Herbowne Traby głoſzą, że ieſt *Regia Solis Sublimibus alta Columnis*, to pewnie długo trwáć bedźie, ponieważ *alta Centenis melius recumbunt templa Columnis*. Wydáie ſie z podniebnych Heſperyiſkich Gor, *á Septicolli Romá*, z troiſtych JORDANOW Trab, wdźieczny, Wiáry Chrześćiáńſkiey Głos, pozároſłych ieſzcze ná

ten

ten czás *ſpinis & tribulis* Kámiennmi Bałwochwalſtwá záwálonych, Lecha Polách, ſtráſzne Wierze Pogáń-ſkiey Echo; wnet mocnieyſze, nad Tárány niegdy Woienne, Te Jozuego Trąby, ugruntowáne ieſzcze naten czás w Polſzcze Báłwochwalſkie obaláią Mury, rozwalaią Jericho. Gdy JAN XIII. Pápież Rzymſki, z miedzy Ośmiu Excellentow Rzymſkich, *Excellentiſſimum*, y od głośnych Trąb *Clariſſimum*, do rozkrzewienia Wiáry Chrześćiáńſkiey wyſyłá do Polſki JORDANVM, ktorego Imię wraz *cum Orthodoxa Fide in proceram Summarum Familiarum* w Krolestwie Polſkim wyroſło *arborem*, á ná ten czás *ex Templo Religionis ád Ædes Honoris* przeſadzone, po dźiś dźień w wyſokie kwitnie Honory, kiedy ternáriá Ich Tubá, pierwſzá w Polſzcze *Sacrum intonavit Triſagium.* I niedźiw, że od JORDANA poczełá ſię u nas práwdźiwá Wiárá Chryſtuſowá, kiedy z JORDANV Naypierwſzy Author Wiáry Chrześćiáńſkiey Chryſtus, po cáłym świećie, Chrztu świętego hoyne roztoczył Potoki. Tego tedy JORDANA w Cnotách wyſokich, y świątobliwośći w Vrodzeniu zácnym y Godnośći, poznánego, Poznáńſką náprzod Polſká koronowáła Infułą; zá ktorym wiecey ieſzcze Tegoż Imieniá z Rzymu, Godnych przybylo Káwalerow; *Nomina Romanas interfulgentia Gentes*, przy świátle Wiáry Swiętey, świátłem oraz Godnośći ſwoiey, Sármáckie oświecały Kráie. Sławny záprawdę Rzym, *Orbis triumphati Caput*, ktory *in venerationem* Cáłemu Swiátu podnoſzą *Septem gemini Cæleſtiia pignora Montes: Wynioſły* od ſtárożytney Godnośći, Rády, y Męſtwá; *Æquitatu, Plebe, Senatu:* Sławny od Tybru ſwego, *Apennigenæ quæ proxima Tybridis undæ.* Nierownie bárdźiey záſzczycá ſię Polſká Náſzá JORDANEM, Páprocki Długoſz. y Inſi Authorowie

 ktory

ktory Rzymſki przewyſzſzá Tyber, głebokim y ſze. rokim wyſoki Godnośći ſwoiey oblewáiąc ią *Oceanem*: Wiecey niżeli *Septem Nili oſtijs*, *ab Apennninis Montibus* na Polſkie wyláwſzy ſię Pola. Nie tylko iednák prágnąca Lecha napoił Ziemię, ále też *Germania*, *Silesia*, *Ducatus Opoliensis*, w Godnych Káwálerach tym ſię zaſzczycá Imieniem. W Roku 1039. zá Królá BOLESŁAWA, HENRYK JORDAN był *Sigilli Regni Gemma*, bo był wiernym Efeſtyonem y Káncłerzem. Zá Krolá KAZIMIERZA Wielkiego, JAN JORDAN był naypierwſzym w Senaćie, bo Káſztelánem Krakowſkim. Co tenże Krol oſobliwym Przywileiem świadczy. *Joannem de Zakliczyn JORDANUM Optimum & Strenuum Militem exſtitiſſe.* Toć już od wiekow podobno, Ci ták Sławni Rycerze, *Venatorias Tubas, in Martialia claſſica* przemienili. Temuż JORDANOWI Krol zá znaczne przećiwko Májeſtatowi ſwemu záſługi, Woytoſtwo *qvondam* Myślenickie, Ziemſkim Práwem dárował: ktore potym MIKOŁAY z Zaklıczyná JORDAN Káſztelan Woynicki *ampliavit*, y murami przyczynił. MIKOŁAY TRĄBA, ták ſię zwał od Herbu trzech Trąb, z tegoż Oceanu JORDANOW pochodzącá Perłá. Tá náprzod Gnieźnińſką Arcybiſkupią Infułę, á potym zá otrzymanym Przywileiem *à Concilio Conſtantinenſi*, táż naypierwſza Prymacyalna zdobiła Mitrę, bo ten był naypierwſzym Kroleſtwá Polſkiego PRYMASEM, ktorego wyſoką Godność, y Cnoty, *loqvuntur monumenta* Klaſztoru Szczyrzyckiego, miedzy inſzemi Elogiami w te ſłowá: *Adeo inſuper in Conſtantinenſi Concilio Virtus ſua percrebuerat, ut in Concilio præfato, ad Electionem Summi Pontificis, JOANNE XIII. depoſito procedente, multas voces, qvibus*

Páprocki

Okolſki:

bus ad Summum Pontificatum deposcebatur habuerit, ktorego też wierszem swoim wychwala Janicki.

Hunc fieri Papam voluit Constantia, rari

Munifici, Placidi, mota favore Viri,

Metropoles uno, ille duas accepit in Anno,

Dignus Fortunæ, prosperitate suæ:

CZy możesz bydź wyższa, jáko w Rzymie Pontyfikalná, á w Polszcze Prymácyalná, w Tym MIKOŁAJV Godność. *Qvem Gallia doctis Civibus, & toto Stipavit Roma Senatu.* Niech Swiát cáły słuchá, co w tym wysokim zarownie Pobożnym JORDANOW Imieniu, te troiste Herbowne głoszą Trąby. Jeżeli nie Wiárę, Májestat, y Wolność. Był bowiem gruntownym Wiary Kátolickiey Fundamentem, Májestatu podporą, Wolnośći Obroną: Jáko zaś był ten Wielki Mąż *Ingentis animi*, obszernie o tym piszą Chroniki. Ten ieszcze Páprocki, Długosz, Kromer. bedąc Podkánclerzym zá Krolá WŁADISŁAWA JAGIEŁLONA, y Brátá Jego WITOLDA, u Grywałdu pod Tenebrykiem, z Mistrzem Pruskim, y Komendarzem Jego wojując, acz daleko mnieyszą Ludu swego gárstką, ná liczne Jego Woyská uderzył, ktore, *non Numero sed animo* zwyćiężył, y rozgromił, á ták szczęśćiem swoim szczęśćie Oyczyzny y Krolewskie utrzymał, wieczną przez to Imieniowi Swoiemu zostawił pamiątkę. Podobnym sposobem Málborg w obleżeniu zostaiacy, Jego szczęśćiem y Rádą dobyty, y odebrány. Tenże MIKOŁAY ARCYBISKVP Gnieźniński, do Herbu swego trzech Trąb, niektorych *Proceres* W. X. Litt: podczas pierwszey Vniey z Wielkim Xięstwem Li-

tewskim przyiał, ná znák wieczney Przyiaźni. MIKOŁAY z Zákliczyná JORDAN, o ktorym Páprocki: *Peregrinus Miles Hierosolimitanus*, y Ten *Venatorias Tubas* przemienił *in Martia Classica*, kiedy, y Domowemu, y Postronnemu assystowáł Mársowi, zwłászcza bedąc Kawalerem zá Wiáre Swietą Hierozolimitańskim, pewnie mu y źiemia Swieta, zá Obrone Wiary, *Heroicas germinavit laureas:* Ten *felici Connubio* z LanckorońskąMárszałká W. Koronnego Corką, podobnych sobie spłodźił dwoch Synow, *Duo Lumina* Sarmackiego Niebá JANA, y MIKOŁAJA. JAN Starszy Syn *Gratia Numinis & Nominis*, przez znaczne dźiła y Sprawy Swoie, Krolowi ALEXANDROWI wielce przyiemny, iákoż był Rycerz Meżny, y Roztropny, ktory cudze nieraz przeyzrzał kráie, *Multorum Hominum vidit mores & Urbes*, widźieć było, y w Zupach Wielickich, Heroiczną Jego rezolucyą y śiłe gdźie wdźiawszy ná Siebie cáły kirys, w ták ćieszkiey Zbroi, nie ćieszko mu było zá zdrowie Krolewskie, z Ażardem żyćia włásnego, przeskoczyć dosyć szeroki niezmierney głebokośći Szyb; mogłby był na ten czas káżdy przyznać, że to był ow kochaiący Oyczyzne, Rzymski w ták wielkiey Odwadze Kurcyusz. Jakoż zprzyrodzoney JORDANOW przećiwko Krolom swoim, y Oyczyznie cheći, y Odwági, ile JORDANOW meżnych, tyle *Amantes Patriæ Curtios*, *Scævolas*, *Coclites*, ráchowáć możemy; zá co Krol widząc Iego ták wielką odwáge, y affekt przećiwko swoiey Osobie, máiąc gust w przychylnośći Iego, dlá Iego też lepszego gustu, nie żáłował mu Soli, oddáwszy mu Zupy Bocheńskie, y Wielickie, y prowent z tamtąd znáczny *quotannis* náznáczywszy, potym dlá wielkich Iego Cnot, y go-

dnych

dnych nieśmiertelney Pámięći záſſug, konferował mu Káſztelánią Biecką, y Stároſtwo Spiſkie, y Oświećimſkie, do tego y wielkorządy Krákowſkie. Ten JORDAN, á ráczey czerwone, bo purpurowe Krwi Senátorſkiey Morze, po Sármáckich polách czteremá we Czterech Synách rozlał ſię Strumieniámi, z ktorych cztery wypłynęły Perły, z Orlią *de Kempno* ZYGMVNT, ACHACY, KRZYSZTOF, y HERMOLAVS. Nayſtárſzy ZYGMVNT, zácny, y wſpaniały Mąż, u Królá ZYGMVNTA Pierwſzego, wyſokiemi Cnotámi známienity y w uſługách przyiemny, był naypierwſzym Dworzáninem Krolewſkim, z tegoż *Oceanu* głębokośći, z zácną KOMOROWSKIEY krwią zmieſzánego, wychodźi *geminum Sidus.* STANISŁAW, y ADAM ze krwi Rycerſkiey STANISŁAWA z MILANOWSKĄ złączoney, wyráſtá zwyćięſki Laur, z ktorego Koronę Syn Iego KRZYSZTOF odbierá, y więcey Laurow tryumfálnych podczás Woyny Choćimſkiey, ſłużąc pod znákiem Stryiá ſwego JANA, ná Podolſkich Polách záſadzá. Głośne y od Herbownych JORDANOW Trąb, y Dźwięku, y wdźięku gornolotnego MYSZKOWSKICH Jáſtrzębcá, dzwonkow, *in hoc Sácrario Honoris* rezonuie Echo, gdy ADAM przerzeczonego ZYGMVNTA Syn, *in Sacra fœdera thori*, *aſſociat* MYSZKOWSKĄ, PIOTRA Biſkupá ná ten czás Krákowſkiego, y ZYGMVNTA Stároſty Oświećimſkiego Sioſtrę Rodzoną, z ktorych wyſokiey Krwie, pochodźi *Vir eximius*, *&* *fortis*, rowny Anielſkiey ſile JAKVB, Ten máiąc Chorągiew ſwoie pod komendą Mikołáiá Leckiego zá Pánowániá ZYGMVNTA AVGVSTA, znáczną Máięſtátu Jego był Ozdobą y Oyczyznie Obroną, gdy pod choćimem ná Woy- Páprocki & alij.

C 2 nie

nie Tureckiey, mocne Jánczárow ſzyki, dáleko mnieyſzemi śiłámi Woyſká ſwego, ále wiekſzym łámał, y rozpędzał Sercem. I w ACHACYM *lucet fax mentis honestæ, Gloria*; gdy mu do Senátorſkiego; Káſztelániy Bieckiey *prælucet* Splendoru. Temuż ſamemu Skárb Koronny w Adminiſtrácyą oddány był, ktorego

Páprocki on naydroższym był kleynotem. *De lumbis* Iego z Wielopolską *Armorum* Stárykoń, dwoch *emicuere* Herbownego Bellerofontá Jezdcow, á ráczey *duo fulminá belli ſcipiades*. STANISŁAW Mąż *in Toga, & Sago dexter, viribus & Animo* znáczny, ktory oſobliwie z HIERONIMEM Laſkim Woiewodą Sierádzkim, w wielu okazyách *inſignia* dźielnośći ſwoiey pokazał *ſpecimina*, zoſtáwił po ſobie *proſperam quaternionem* Synow. ADAMA Zbożnego, PIOTRA, y KASPRA w Godnośći y cnotách woiennych, ſobie podobnych, ktorych Męſtwo wraz ze Stryiem Ich JANEM pod Iego znákiem ná Woynie Tureckiey pod Chocimem, Herbowne oraz y Woienne głośiły Trąby, z temi bowiem *non vilem* ugániáli *Prædám*, drudzy áż do Niżowſkich zápedźili śię kozákow. MIKOŁAY drugi Syn ACHACEGO, *Vir Summæ Authoritátis*, nie tylko w Woiewodztwie Krákowſkim, gdźie nayczęśći rezydował, ále y przy Boku Krolá ZYGMVNTA AVGVSTA, gdźie był w oſobliwey Eſtymácyi; naywyżſzych był godźien Honorow, ácż on Tytuł Szláchectwá nadewſzyſtkie przekłádał Godnośći, iá-

Paprocki ko o nim Páprocki świádczy; *nullius appetens, nemini noxius, Simulationis ignarus, ambitionis expers*: zgoła Sámá u niego naywyſzſzą Godnośćią Cnotá. *Ipſa ſibi prœtium Virtus*. Lubo mu Krol przyſyłał Káſztelanie, Woiewodztwá, y inne Miniſteria, dźiekowáł zá nie lubo nieprzyimował. Samemi tylko uſługámi Rze-

czy

czypoſpolitey, funkcyami Woiennemi *pro Bono Publico*, Poſelſtwámi od kołá Rycyrſkiego kontentował ſie, zá ktore wielką záwſze odnioſł pochwáłe, przyznawáno mu *palàm*, że był *Sincerus*, *& verus Amator Patriæ.* Zoſtáwił ná Podpore Oyczyzny *non diſſimiles Paternæ Virtutis Hæredes*, Synow Piąciu. ACHACEGO, JANA, MIKOŁAIA, GABRYELA, SAMVELA, ktorzy Walecznych Stryiow ſwoich, á oſobliwie JANA, *Signa & Virtutem Heroicam ſequebantur.* Lądem, y Morzem Turkow, Moſkwę, zwłáſzczá pod wielkim Nowogrodem przy Spytku JORDANIE woiuiąc, y Páńſtwo ich Puſtoſząc. Ták wielká byłá, y ieſzcze ſię znáyduie Walecznych JORDANOW Cnotá, że y naywiękſze *pro Religione, Rege, & Libertate* przewyſzſzáłá Niebeſpieczeńſtwá; świádczą *Annalium monumenta*, o JANIE, ktory ná ow czás *in Caſu opportuno*, Oyczyznie ſwoiey, *à DEO miſſus*. Ten będąc Dworzáninem, y Trukczáſzym Krolá STEFANA, doſyć *glorioſè* ná Nieśmiertelną ſobie zárábiáł ſłáwę, y zwyćięſkie láury, ná Woynie Choćimſkiey pod znákiem Stryiá ſwego JANA, Tenże áſſyſtuiąc Krolowi ná expedycyi Gdáńſkiey z wielkim owym Pompeiuſzem Polſkim, JANEM ZAMOYSKIM Kánclerzem Koronnym, oraz y Hetmanem Polnym, wpráſzáł ſię Sám do okazyi, Fortece ſwym Woyſkiem oſobliwym áttákowáł, y dobywáł, przez co więkſzey nábywał Słáwy. Do zawołoczá fortecy Moſkiewſkiey, z ſwoiey ochoty chćiał iść do ſzturmu, dlá czego Moſkwá muśiáłá ſię poddáć, był bowiem *terror hoſtium, Amor Civium.* MIKOŁAY podobny Oycu nietylko Imieniem, y Ozdobą, ále też Cnotą, y Oſobą, Ten ieſzcze w młodych látách, w Woiennych prácách, dáwnieyſzym rowniał ſię Rycerzom, iáko y

Okulſki.

D Brá-

Páprocki. Bráćiá Jego Stryieczni. Sił Nizowſkich Kozákow probował z Turkámi, *Terra Mariq*, á záwſze ſzcześliwie woiował. Czáſu pewnego áttákuiąc Gálery Tureckiey, w Morze wpadł, ále y wody zápalonego, miłośćią Sławy dobrey, ugáśić nie mogły ogniá, *emerſit* Szcześliwie z wielkiego Niebeſpieczeńſtwá, to *ſidus Patriæ*, potym *indefeſſi Herois Martialis virtus*, *neſcia ſtare loco*, z Stryiem ſwoim SPYTKEIM JORDANEM pod wielki Nowogrod *ſequebátur Caſtra*, á záwſze *Duce virtute*, *Comite fortuná*, ſzcześliwie poſtępował, Kray Nieprzyiáćielſki puſtoſzył, á ſzábla Polſka, ſzkodliwe *ſpinas*, *&* *tribulos*, wyćinał.

Hermolaus Pradźiád W. J. W. Pułkowniká. HERMOLAVS, *Magnum*, *&* *Memorabile Nomen Gẽtibus*, ktorego *fæcunda propago* iako *radicata*, ták *&* *ampliata* ná cáłą Europę, może onim mowić: *Maximus ille Togá*, *maximus ille Sago*. Ten to ieſt *Arbor generationis* nieśmiertelney Sławy; *Ramis diffuſa ſublimi vertice nutans* z tego Drzewá wyrosło Konárow ſześć Rzeczypoſpolitey Kolumn. Ten HERMOLAVS *aurea Dignitatis Compage* nie tylko z naypierwſzemi w Krolestwie

Páprocki. ſtwie Fámiliámi, Mniſchámi Xiążetámi Wiśniowieckiemi, Tárłámi, ále y z Monárchią *Imperij Moſchovitici*, złączony. Kiedy MIKOŁAJA WANDALINA *de magna* *konczyce* *&* *Oſſownica* MNISZCHA, Syná JEZEGO ná ten czás zá Krolá ZYGMVNTA Trzećiego Krolá Polſkiego Wojewody Sándomirſkiego Lwowſkiego, Sámborſkiego, Sánockiego, Sokálſkiego, Medyckiego, Stároſty, wźiął *in Connubium* Corkę EVFROZYNĘ, ktorey drugą Sioſtrę MARYNĘ, wźiął w Małżeńſtwo Cár Moſkiewſki DYMITR, á trzećiá *in ſocia fædera lecti* VRSZVLA, doſtáłá ſię Xiążećiu Wiśniowieckiemu JEREMIASZOWI. Nie máły to záprawdę nie tylko Prześwietnemu Domo-

Tá Fámilia ieſzcze *ante tempus Caroli Magni Imp: Rom:* Okulſki *&* *alij*.

wi

wi, ále y cáłey Oyczyznie zaſzczyt. Z tą MNISZCHOWNĄ Woiewodzanką Sendomirſką ſpłodźił Synow ſześćiu: JAKVBA, JERZEGO, JANA, KRZYSZTOFA, STANISŁAWA, SPYTKA. Ci wſzyſcy *in Toga*, & *Sago*, znáczną Oyczyznie byli podporą. Odzywá ſię tu *Vox Clamantis* JAN Syn Jego, ktorego Heroiczną Dźielność, y Sławę Nieśmiertelną Herbowne Waſze; ná cáły Swiát głoſzą *Claſsica*. Temu ieſzcze w Młodych látách, był *dulcis pro Patria labor*, y woienne niewczaſy. Zá Królá ZYGMVNTA w Litewſkim Woyſku zoſtáwáł pod Znákiem JANA PILECKIEGO, ſwoim kosztem Ludźi Woiennych trzymáł, z podjázdámi Węgierſkiemi wráz pod Smoleńſko wypádáł, gdźie Moſkwę znacznie gromił. Pod Sławną niegdy MIKOŁAJA SIENIAWSKIEGO Hetmana Wielki Korony y Woiewody Ruſkiego Buławą, miáł Chorągiew ſwoię, ZOLBRYCHTEM LASKIM, y PAWŁEM SECYGNIOWSKIM poszedł zá Ordą pod Oczákow, gdźie Meżnie z pochwáłą cáłego Woyſká ſtáwáł. Z támtąd gdy Woyſko znużone, y od Koni odpadłe powrácáło, widząc to Ordá, kilká rázy ná Niego uderzyłá, ále ten Smiáły, & *indefeſſus Ajax*, w jedney okázyi, niżeli mu Sukkurs przyſzedł, potrzykroć potykał ſię z nią z Rotą ſwoją á gęſte Ich Szturmy *majori animo, qvam Viribus* wytrzymowáł. *Inter tot fortes, armatus, neſcivit vinci.* Tákże kiedy MIKOŁAY MIELECKI Woiewodá Podláſki z Ludźmi ſwoiemi BOHDANA ná Páńſtwo utracone wprowádzáiąc, Tenże JAN JORDAN w tey okázyey *præſens*, gdy náćiągnęły liczne Wołochow, Turkow, Grekow, y Serbow kupy, widząc niemałe Woyſká, á większą ieſzcze przećiw Bohdánowi Wołochow niechęć y zá-

Jerzy Dźiad tegoż Jmć: P. Pułkownika.

Dz wźiętość

wżietość, umyślił *Martem adversum*, zażyć *Arte*, á ták z *Woyſkiem* ſwoim reiterowáł ſię do ſwoich Gránic: Co widząc Nieprzyiáćiel, y rozumieiąc bydź lud ſtrwożony przed wielkośćią *Woyſk* ſwoich, nátárł ná *Woyſko* Polskie, Tenże JAN JORDAN z Chorągwią ſwoią pierwſzy do boiu oráz do zwyćięſtwá pokázał ſię y tám, *Fortuna tantum comitante Dijſą, cæcam Barbarorum Potentiam*, owe gromadne *Woyská*, *exili manu* nád ſpodźiewanie Ludzkie pogromił, y rozpędźił. JAKVB JORDAN ná teyże expedycyey z MIELICKIM odprowadzaiąc Tego Bohdana ná Hoſpodarſtwo do *Wołoch*, Rotmiſtrz zacny, y Káwáler znáczny miáł w ſwoiey Komendźie Artilerya, y Armáte, y ten Mężnie ſię ućieráł z Turkámi, y Multánámi. Miáł zá Sobą HERBVTOWNĘ Káſztelaná Bełzkiego Corkę. STANISŁAW *de* Zákliczyn JORDAN *in* Mogilany, *&* Szczekoćin *Hæres*, ten w Węgrzech *Tirocinia Bellica exercuit*, á potym z Tátárami pod Białocerkwią wojowáł. Ktorego *dexteritatem* Krol ZYGMVNT III. náprzod Cześnikoſtwem Krákowskim, á potym Podkomorſtwem rekompenſowáł. Ten zoſtáwił Syná *Conſilio & Armis expeditiſſimum*. O ktorym Chroniká, Trąbá *NICOLAVS Procancellarius Regis VLADISLAI JAGIELLO & Conſiliorum Secretorum de Bello Pruthenico dexterrimus Conſultor: ab Armis verò* Trąbá *denominatus*: SPYTEK *ex Ordine* Szczęśćiu HERMOLAVSA wſpomnionego Synow, niepośledni *in Gloria*. Rzymskiemu owemu Spráwą Szczęśćiem, y Męſtwem rowny SCYPIONOWI, álbowiem ieſzcze *in teneris annis, Majora ætate* tentowáł Moliminá, y Márſowe ponośił prace, ktorego *Infantis ætas, monſtra ſuperavit prius qvam noſſe poſſet*, ieſzcze *in Tyrocinio* miáł wielką

Bielſki folio 290.

chęć

chec y ákkomodowáł śię do Heroicznych ákcyi, y do szczerey Rzeczypospolitey usługi; Około śiedmnástu lát, wiecey nie maiąc, iuż miáł Chorągiew Swoie ná Podole, pod Komendą MIKOŁAJA SIENIAWSKIEGO, *Woiewody* Ruskiego Hetmáná *W. K*, w tenczás kiedy Oyczyzná *ob ingruentem, & irruentem Hostium potentiam*, potrzebowáłá pośiłkow. Wypráwę z Qwárty Woiewodztw, y Powiátow uchwáliłá. Ten *infracti animi Heros* poszedł z tym Woyskiem ná Podole, gdźie przy Herbownych Trąbách swoich, w Krwáwym Társa Polu dźikie ugániáł Ordy, *meruitą; timeri non metuens*. A gdy Oyczyzná *orbata Regibus sub interregnis* zostáiąc potrzebowáłá ná ten czas Tutorow z Synow swoich włásnych, Ten prawdźiwy Jey Syn, Zyćie, y Fortuny swoie ná utrzymanie Całośći *Boni Publici* łożył, będąc znácznym *in activitate* ná Elekcyach Krolow, Ten *magni Consilij sator*, y Elektor, Chorągwie swoim kosztem podnośił; Tenże podczás Koronácyi Krolá STEFANA w Gonitwách Rycerskich *Vicit Olympia*, y otrzymał *Lauream*. Zá tegoż Krolá żádney Kampániey w ktoreyby nie był do káżdey potrzeby pierwszym, nie opuśćił, á káżdą z wielką Sławą Swoią, z Pochwáłą Krolewską, y cáłego Woyská, wygrał. Miewáiąc swoim własnym kosztem poczty niemałe, Ludźi wybornych, Polskie, y Cudzoźiemskie ták konne, iáko y piesze, z ktoremi *ex zelo Patriæ*, y dlá wiekszey przysługi Krolewskiey, Sám, gdy tego było potrzebá z koni do szturmu zśiadał, może mu przyznáć *Quis Marte secundo, quis tantùm meruit, populorum Sangvine Nomen?* dla czego Hetmani widząc Jego rozsądną odwágę, y szczęśćie, dawáli mu Komendę nád Woyskiem, z ktorym záwsze chwalebnie z Nieprzy- Páprocki

E iáćielá

iaćiela tryumfowáł; osobliwie ná Woynie Gdańskiey, przećiwko Hánckolnowi Hetmànowi Ich u Czczowá, y Lubieszówá zá szczęśliwą Dyrekcyą Woyská, pod Buławą Owego Sławnego Hektorá Polskiego JANA ZBOROWSKIEGO Hetmaná W. K. przybráwszy sobie nie co Węgrow, y Poczet Woyská, JANA ZAMOYSKIEGO Podkanclerzego Koronnego y z Chorągwią właſną swoią iák odważnie, y śilnie ſtáwał z mnieyszą dáleko od Woyska Niemieckiego Qwotą ná liczne y ogniste uderzył, y przełamał Woyská, gdźie wielu zginęło, á drugich w niewolą pobrano Niemcow; Nawet y Armatne *ingenito ardore* przewyższył ognie, gdy Dźiáłá Nieprzyiaćielskie zabrał, y z tychże Sámych Nieprzyiaćielá ráźił. Tám zá Pomocą Boską, y zá Sprawą, y dźielnośćią Tegoż SPYTKA JORDANA *ultra Spem*, Zuchwałego Niemcá, ták wielkie znieśiono, y rozgromiono Woyská. Potym przez wszystek czás, poki się te rebellie, y tumulty nie uspokoiły w káżdey wielkiey potrzebie Nieprzyiaćioł Meżnie gromił, o ktorego Woiennych Prácách, y Męstwie, ktoremi *æternam Seculorum implevit famam*, *Annales* Swiádczą, y Wárszawicki w mowie swoiey do Krola STEFANA o Męstwie, y zásługach Jego námieniá w te słowa: *JOANNES ZAMOSCIUS Regni Cancellarius, & Exercituum Tuorum Imperator Vir perpetuæ Laudi, & Maximis Muneribus obeundis in Republica Natus, tot Hostibus captis, tot continuis Vigiliis, famè faſtigatis, Fidem, & Exercitus Tui Perseverantiam, ita probaverat, ut non modo Legatis Moschoviticis ad conficiendam Pacem Stimulo fuisse, verùm etiam Universæ Moschoviæ terrorem injecisse dici, & videri qveat, præsertim cum SPYTKONE JORDANO, Præfecto vetustate Generis, & Spectata Virtute Comendato, certo Militum numero*

ro, in penitiora Moschoviæ immisso, agrisq; vastatis & Hostium occisis plurimis, armorum suorum vim, & terrorem in ipsam Novogardiam intulit. A gdy Krolowi STEFANOWI ták Sławnemu Krolestwa Polskiego *Auctori*, zá Atlántyczne, y Nieśmiertelney sławy godne práce, ktore podeymowáł, rozszerzaiąc, y przyczyniaiąc Páństwá Koronne, przywracaiąc z dawna *avulsas Provincias* zwłászcza przez Wielkiego Kniaźia Moskiewskiego, cáłá Rzeczpospolitá po Wiktoryi z Moskwy ná Seymie Wárszawskim, tákże y Hetmanom zá podięte práce około utrzymania Páństwá przy Dostoieństwie Krolewskim, dźiękowáłá: Ná ten czás *Spectatam* w oczách cáłego Woyska, nie raz *Virtutem in Facie Universi Regni Poloniæ Status*, wysławiaiąc temuż SPYTKOWI, JORDANOWI, przez STANISŁAWA TASZYCKIEGO, Posłá Woiewodztwá Krákowskiego, zá iego ustáwiczne *cum dispendio* Zyćiá, y Fortuny, práce woienne, y usługi dźiękowali, prosząc Krolá, ták Senatorowie powstawszy z mieysc swoich, iako y Posłowie Ziemscy, áby *ex distributiva Gratia*, ták Honorem, iáko y *Panè bene meritorum, tam eximiæ virtuti præmia* opatrzył. Co Krol, dźiękuiąc mu y Sam, y wysławiaiąc iawne Swiátu, zásługi Jego, przez Kánclerza, y Hetmana swego W. K. ochotnie deklarowáł; ktorego Wielkiey Sławy *Hæres*, podobny Jemu Cnotą, y Imieniem z PAKOSZOWNY zpłodzony Syn, *exstitit Heros* SPYTEK MIKOŁAY z Zákliczyná JORDAN *Hæres in Melsztyn*, był Kásztelanem Woynickim, á po zeszłym Bráćie Swoim JANIE, Kásztelanie Bieckim, wźiął Starostwo Spiskie, Oświećimskie, y Zárorskie, przy tym za znaczne zásługi swoie z osobliwego ku Osobie swoiey respektu Krolewskiego konferowáno mu

E2 Zupy

Zupy *Wielickie*, y Bocheńſkie, ktore wráz z KOSCIELECKIM trzymáł. Záprawdę, y tá *ſecunda Procerum Regni Arbor*, *excelſos tendens ad Sidera ramos*, wydáłá z PIELGRZYMOWSKA *primi thori novis decoratam fructibus ſtirpem* nie bez pożytku y Ozdoby Oyczyznie, JANA JORDANA, ktory bywáł w Trybunáłách, drugim Aryſtydem, w Senaćie przy utrzymániu práwá Oyczyſtego, y w rádach Kátonem, *in Sago, æqvè in Toga validis Conſiliis* zawſze wſpierał Oyczyznę zgołá *in commune bonus. Secundo Voto* z Járosłáwſką wydał *Secundam, & ſecundam fructibus Reipublicæ decoram Ramum*, Syná Imieniem, y Godnośćią podobnego Sobie WAWRZYNCA SPYTKA. Ten był Káſztelánem Krákowſkim, zá Pánowániá ZYGMVNTA AVGVSTA Królá, Senátor bárdzo zácny, y roſtropny *Reipublicæ Stator, & Libertatis Tutor*, ktorego *Dexteritatem* w wielu okázyách, iáko świádczą *Annales*, doznáwáłá Oyczyzná. *Tandem* Ten *Pius Pater Patriæ*, zoſtáwiwſzy Oyczyznie *tot documenta Meritorum, mortem cum vita mutavit, animam Cœlis, animum Poſteris, exuvias Terræ* u S. Katárzyny ná Káźimierzu w Krákowie wraz z Oycem, y Stryiem, ktory tę Káplicę fundowáł, y temu Kośćiołowi dochodow wiele nádáł. Godnośći Jego *Encomiis* wysławić niepodobná, ále y ſame o nim ná támtym mieyſcu *mutum loqvitur Monumentum*, z tákowym nágrobkiem. *LAURENTIUS SPYTEK de Zaklicczyn JORDAN Hæres in Melſztyn Caſtellanus Cracovienſis, Præmyslienſis, Camenecenſis, & Czehovienſis Capitaneus. Vir Pius. Benignus, Optimarum Partium Senator, Prudens, Diſertus, & amans Patriæ. Doctorum Virorum, & bonarum Literarum* (iákich teraz nie wiele:) *fautor. Priſcæ, & Catholicæ Religionis Cultor, & Propugnator*

gnator

gnator eximius. Zgołá może bez żádney Aſſentácyi ey wyſokiey Jego Cnoćie, y miłośći ku Oyczyznie przypiſać, że ten ſtárał ſie o to, y pokázał *Se Patriæ impendere Vitam, nec Sibi, ſed toti, genitum Se credere mundo.* To *Laureatum in LAVRENTIO, JORDANORVM Nomem*, lubo *in maſcula defecit Prole*, ieednák Pieć Pánieńſkich wydáie Wieńcow, á Prześwietnemu Domowi Swemu Koron, kiedy z SIENIAWSKĄ MIKOŁAJA Woiewody Ruſkiego Corką, *de Serena luce* Oyczyſtego Leliwy, w piąćiu Corkach Swiátu Polſkiemu, piąćią Jáſnymi *reſplenduit* promieńmi, przez ktorych złączenie z wyſokiemi Fámiliami, w Prześwietny Dom ſwoy Jáśnie Oświeconych Jáśnie Wielmożnych Imion zprowádźił Lumınárze, oddáwſzy *in Conſortium* ELZBIETĘ *primo Voto* BONAROWI, *Secundo Voto* LIGĘZIE Kaſztelánowi Wiślickiemu. ANNĘ ZEBRZYDOWSKIEMV Woiewodźie Káliſkiemu. MAGDALENĘ WAPOWSKIEMV. *Secundo Voto* SOBKOWI z Suleiową Káſztelánowi Sendomirſkiemu, BARBARĘ PIOTROWI Xiążećiu Zbárázkiemu Wojewodźie Trockiemu, *Secundo Voto* ANDRZEJOWI ZBOROWSKIEMV Márſzáłkowi Nádwornemu Koronnemu, Stárośćie Rádomſkiemu ZOFIĄ SAMVELOWI ZBOROWSKIEMV Káſztelána Krákowſkiego Synowi owemu Wálecznemu Rycerzowi, Hetmánowi Nizowſkich Kozákow, ktory y zá progámi Nieprſkiemi Nieprzyiáćielá Oyczyzny perſeqwuiac, *longè, latéq;* Nieśmiertelney ſzukáł sławy, y tá pod ſame wynośiłá Go z gornolotnym Jáſtrzebcem Jego, Niebá. Tu náſtepuie wſpomnionego wyżey, Wielkiego Oycá HERMOLAVSA Szoſty *in Ordine*, rowny w cnotách Oycu, y w Godnośći Syn JERZY, zpłodzony

Okulſki *& alij.*

Páprocki, Okulſki, *& alij.*

Dźiad tegoż Jmći.

dzony z przerzeczoney EVFROZYNY MNISZCHOWNY Woiewodzanki Sándomirſkiey, *junctus Purpureo Sangvinis nexu* z Monárchią Moſkiewſką, y z Jáśnie Oświeconym Xiążąt Wiśniowieckich Domem. Jákoż tedy z ták zácney Purpury nie miáłá *evolvi pretioſa Inclitæ Prolis Unio.* Ten ieſzcze zá náſzey Pamięći będąc Podczaſzym Woiewodztwá Krákowſkiego, y Sędźią Grodzkim Sándeckim z wyſokiey DROHOJOWSKICH krwie, Máłżonki Swoiey, wſzelkiemi cnotámi, y świątobliwośćią żyćiá ozdobioney, ſpłodźił *æqvalem* w Godnośći Oſobie ſwoiey, *ternionem* Synow, Godnych Oyczyznie Mężow *indiſſolubilem*, *ac exemplarem* Bráterſkiey Miłośći *Unionem.* WŁADYSŁAWA, JOZEFA, y JANA. WŁADYSŁAWA, oſobliwą Ozdobę JORDANOWSKIEGO DOMV.

Władysław. Ten był Krolewſkiemu WŁADYSŁAWA Imieniowi Swoiemu, powagą, y Máieſtátem Oſoby korreſpondujący, ktoremu mogłby był ſłuſznie przypiſać Poety *Encomium.*

Læta Viro gravitas, mentiſq; amabile pondus,
Qvo poſſis viſo, dicere, Numen ineſt.

ZAcnośći Oycowſkiey Sukceſſor, ktorego *in Toga, & Sago*, Oyczyznie nie ráz *probata dexteritas*, y pokázáne dokumentá, oſobliwie *ſub Interregno, poſt Occaſum funeſtum, Sereniſſimi Poloniæ Solis JOANNIS III.* iako też y podczas Konfederacyey Tarnogrodzkiey, *qvanto erga Libertatem ſerbatur Zelo*, *quo Patriæ flagrabat amore*, iáko Jey kochaiący Syn *inter juſtos Pars optima Cives.* Ten był Cnoty, y Godnośći Oycá Swego Náybliſzſzy *Hæres:* Podczaſzym Woiewodztwá Krakowſkiego, y Sędźią Grodzkim Sándeckim, *re, & Nomine* Podczaſzym, bo *lautè diffundebat opes, ut emergerent ſavores,*

w kto-

w ktore *abundavit*, osobliwy był Spráwiedliwośći *Cultor*, iednak własney Fortunie *praejudiciosus*, ktora ták podczas Sadow, iáko y ná inszych Publicznych kongressach *pro communi Patriae bono*, szczodrze szafowáł, może o nim nápisać z Claudianem. *Divitias ille nigrantibus non abdidit antris.* Ták wiele Funkcyi w oczách nászych *non lucri cupidine tactus*, swoim włásnym kosztem odpráwowáł. A gdyby Go były, ieszcze w niezastarzałym wieku, záwiśne szczęśćiu Oyczyzny, nie zábráły fata, gdyż był *Columen Patriae mora fatorum*, y Rzeczpospolita miałáby byłá z niego mocną podporę, y ten Kawaler do naypierwszych przyszedłby był Godnośći, ále, gdy *invida longum*, *magnis virtutibus aevum*, *fata negant*, Wiec słusznie po nim *indolere* może Oyczyzná *O Fatum* ! *Ach Nostrae cecidisti gemma Coronae* ! Zyie iednák ieszcze wiekopomna słáwa w nieśmiertelney Pámięći, ktorego *nulla dies memori eximet aevo.* Zostawił Ten WŁADYSŁAW ná konsolacyą miłey Oyczyznie Rownego Sobie w Godnośći Syná Imienia Krolewskiego KAZIMIERZA. z MĘCINSKĄ Stárośćiánką Wieluńską MICHAŁA WARSZYCKIEGO Wojewody Sandomirskiego powtornego Máłżeństwa z *Wierzbowskiey* Wnuczką, ANNIE WARSZYCKIEY *Korybutownie ex nexu alti Sangvinis* bliską. Zaczym do JORDANOWSKIEY Purpury, y Prześwietne MĘCINSKICH Roże wysokiego dodáią koloru. Ciebie Wielmożny M. P. Podczaszy Krákowski, *alto a Sangvine Ducum non ad humilia progenuit.* Ktoremu J. W. IM. P. WANDALIN MNISZECH Kasztelán Krákowski Dźiád Twoy *altiora digno* Porucznikostwo Páncerney Chorągwi swoiey *pro gradu ad sagatos honores*, przypatrzywszy się dobrze Heroiczney Cnoćie y odwádze Twoiey w Mársowym Polu, konferował, á w krotkim

F2 czáśie

czaſie, czeká ćie w Senátorſkim Krześlē *togáta dignitas*, do ktorey záwſze podobna wſpaniáły Oſoby Twoiey *Maieſtas.* Y to záprawdę iáwnym Błogosłáwieńſtwá Boſkiego znákiem gdy ćie łáſkáwe Niebá, zácnym y miłym Potomſtwá ukoronowáły gronem, ſześćią w Angelſkim bo w niewinnym Pánieńſkim ſtánie, Corek przez ktore z prześwietnym Domem ſwoim wyſokie łaczyć bedźieſz Fámilie, y gorne *ampliabis* honory. Máłz maleńkiego *magnæ indolis* Syná, Jmieniá *JVDASTADEVS*, ktore Imie wykłada ſię *Anagrammatice* werſyą ſwoią do Bogá: *Da Juſta Deus* z wdźieczną Pulcheryą z Domu Oycá ſwego, Imieniá ná cáłą Polſkę Sławnego Herbownego Jeleniá WIKTOROW z Domu Mátki z kwitnącey w honory WYBRANOWSKICH wybráne Rożý, z Domu Dźiádá rownego naywyżſzym *donorum* ŁĘTOWSKICH Imieniá, Máłżonką ſwoią, *primo Voto* KOŁACZOWSKA; *multiplicavit ſupremus orbis conditor* y wyſokie w godnośći SZEMBEKOW Imienia, *ſuper flumina JORDANIS odoriferis ſtipavit floribus*, z ktorych *perpetuum Ver* w prześwietnym Domu Twoim zawſze kwitnąć bedźie, y do wyſokich godnośći *roſis omne rubeſcet iter.* Drugiego, y drogiego w kleynoty, Cnot, tálentow, y Godnośći tenże wſpomniony JERZY JORDAN zoſtáwił Syná, Syná oraz kochaiacego Oyczyzny *in Honoribus & meritis* w Affektach Ludzkich JOZEFA przyraſtaiącego, y kwitnącego, *Filium accreſcentem*, ktory z wyſokiego Rozumu, delikátnego Sumnienia y wrodzoney Cnoty *Summis Dignitatibus par*, *Obſeqvijs Sacræ Themidis aptus*, ośiadł *Solium Juſtitiæ* po Oycu, y Bráćie ſwoim Sędźiá Grodzki Sándecki. Ow Wielki, y Sprawiedliwy Solon, nie mniey *Clemens*, *ac juſtus*, *inter Litigantes* bárdźiey *Proclivis* do zgody; niżeli *rigidus* do Dekretu: *Juſtitiæ Cultor, rigidi Servator honeſti.* Ná querelách

Jozef Jordán Sędźiá Grodzki Sándecki.

relach żádney ná niego nie było quereli, oprocz tey, co y Sám przyznać muſze, bedacy czeſto *præſens*. że winnych winy, właſnym ſwoim opłácáł winem, nie żałuiąc dlá Szláchty Bráći przy otwartym codźiennie Stole, chlebá ſwego, otwarte były drzwi *ſine cuſtodiá Sacellitum*, káżdemu Całą bowiem fortunę, zdrowie, Serce y życie ſwoie *publicis uſibus litavit* zgołá, *omnia omnibus factus*. Otwarte były Rece y Szkátułá potrzebuiącym wſpomożenia, ktorym *nil negabat*, *& ſe non poſcentibus offerebat*. Nie tylko z Bráćią Rodzoną *in exemplari amoris ardore*, ále y z obecnemi żył *in Sincera Charitate*. Jáſna to Swiecá Domu tego byłá; o ktorym może to nápiſáć; *alijs inſerviendo conſumor*. Tego zacnego Káwálerá Herbowne *Claſſica*, nie w iedney okázyey odwáżnego Sercá Rycerzem, y Myśliwe Trąby czułym Dyány głoſzą *Cultorem*. Nigdy bowiem wálecznych y Mężnych JORDANOW *avita arma*, nie prożnuią, kiedy Myśliwſkie w Rece biorą Trąby; záwſze *immanem interficiunt feram*, gdy ſtraſzno brzmiących zażywaią *Claſſica*, záwſze *ferum afficiunt hoſtem*, nigdy ten JOZEF przy niewinności ſwoiey bez Tryumfu niebył, y w Bellony krwáwym, y w Dyány pracowitym Polu, poki zawiśna nie zawoiowała go Potentátká Lacheſis, iednák Ten *Judex Juſtus, ut Palma* y w zacnym Potomſtwie zoſtáwionym po ſobie, *flor bit*, ktore z ukocháney, y Státecznie kocháiącey KONSTANCYEY z wyſokiego Imieniá ŁĘTOWSKICH, *ad præſens ſecundo Voto* Wielmożney Jeymośći Páni KOTKOWSKIEY Podczaſzyney Nowogrodzkiey, *alto de Sangvine*, zoſtawił, ná konſolácyą miłey Oyczyznie. y prześwietnemu Domowi, *Similem ſibi Nomine & Virtutibus*, *Magnæ Indolis Prolem*, iedynego Syná, JOZEFA, ktorego kochaiącá Mátká, *in pubenti ætate, ad Cultum* uczoney oddała Pallády, nie zadługo torem Mężnych Anteceſſorow

G lego,

Jego, *Martialia Classica*, zwábia go *ad Obseqvia* Woienney Bellony. Zostawił *pretiosam Gemmam, magnarum* raczey *Familiarum* z Prześwietnym Domem swoim, *unionē*, przewyszszaiącą w ozdobie Troiáńską, rowną w cenoćie Konstántynopolitańskiey y z Sámego znaleźionego zbawiennego z Andrzeiem Krzyżá, HELENĘ, Wielmożną Jeymość Pánią Sedźimirową Burgrabiną Krákowską Sędźiną Grodzką Sándecką, Wielmożną Jeymość Pánią EVFROZYNĘ KOTKOWSKĄ Podczaszycową Nowogrodzką y Wielmożną Jeymość Pánnę TEOFILĘ, y w tych Godnośći, może Oycá wielkiego adorowáć, y wspominać mile. Trzećiego Syná JANA Cześniká Krákowskiego, Poruczniká Znáku Páncernego, J. W. IM. Páná OZAROWSKIEGO, Oboźnego Koronnego, ktory nie tylko *magno Genitori*, y zácnym Bráći swoim, ále y dawnieyszych wiekow *aboriginibus* SPYTKOWI JANOWI, *qvo non surrexit Maior*, zrownáć śię, y owszem *adversus feros audax Gigantes*, mogłby był *obvias ferre manus*. Głośne záprawdę JORDANOW Sławnych Traby, y w Domu, y w Polu záſypiáć niedadzą: Jákoż z Myśliwego Pola odwáżnego zawsze poznáć Junáká, ktory w odległych Puszczách, y Knieiách dźikie Bestye, Niedźwiedźie, Dźiki, Zubry, gromi, Ten w Mársowym Polu, śmiele y ná potężnego odwáżnym Sercem nátrze Nieprzyiaćielá, *in utroq; prælio, non surrexit Major* JOANNE Doznałá RPta *tot documentis in Consilio, & armis* Jego *obseqvia*. W Legácyi ná Seym wálny Grodźińſki z Gornego Woiewodztwá Krákowskiego, *non humilis genij, & animi* przy obronie Oyczystych Práw, zwáżyłá, y záżyłá Kátona. Nie zbrániał śię ten, ták wiele rázy od całego woyská prosżony, do Poselskiey usługi, práce *cum dispendio* zdrowiá, y fortuny swoiey. Swiádkiem żywym y expedycya Kurlándska, Iego Męstwá y rády, gdźie *pro Commodo*

Ján trzeći Syn Jerzego.

modo Patriæ z znacznym Sumptem swoim *plurima incommoda* ponośił. Zgoła że y Ten zácny, y znáczny Káwaler, w wieku nászym *pro bono publico multa tulit, fecitq; sudavit, & alsit.* Dlá utrzymania upadaiącey wolnośći, żeby *iugum* niewoli uszłá z wielką prácą, y kosztem włásnym Tureckie przemierzył, y zlustrowáł aż do Benderu kraie, y przez cáłe żyćie swoie ten *fortis Heros* dlá miłośći Oyczyzny y Sławy Imienia swego, żyćie włásne, y Fortunę *in omni casu* ná usługi RPtey *Sacrificavit.* Porucznikostwá pod znákiem Páncernym I. *W.* IM Páná OZAROWSKIEGO *Oboźnego* Koronnego, y Reymentarstwa *Athlanticum onus* owego niegdy wálecznego JANA JORDANA Prádźiádá swego násladuiąc, *validis assumpsit humeris.* Ten *expers terroris Achilles, Marte ferox & vinci nescius armis.* Náostatek Ten *Fortis vir,* maiąc *ubiq; Patriam, sub interregno* podczas zamieszania w Oyczyznie *post Fata Serenissimi AVGVSTI II.* przy utrzymaniu wolney Elekcyi, *pro Patria, extra Patriam, mortem pro marte, mutavit,* iednakże y w Oyczyznie Swoiey w łáskáwych sercách ná wieczne zasłużył *Mausoleá,* y lubo go ieszcze nie w záśtarzałym wieku zábráły Fátá, iednák *nunqvam non immature moritur, cuius vita pluribus Salutaris,* ktorego wielkie Imie *in cara utriusq; thori* ze krwie Rycerskiey *dilatatur, & florebit propagine,* álbowiem *generosa in Ortus Semina, consurgunt suos. Te splendida sidera Sarmatici Poli,* czyli *duo fulmina belli.* SPYTEK y HERMOLAVS w krotce wielką Sławą swoią *in Cælo tonabunt Lechico,* znácznym owym niegdy w Oyczyznie HERMOLAVSOM, y SPYTKOM w Męstwie y Godnośći *non impares, per vestigia Magni Parentis* do wysokich przyidą Honorow. Jeszcze tu Nayosobliwszą do tego Páłácu Krolewskiego czyli *ad Sacrarium Honoris* wielkiego Imieniá JORDANOW *non interrupta Seriè* wprowadzam Oz-

dobe ná pierwszym Honorow zostaiącego mieyscu w regestr nieśmiertelney zapisuie Sławy J. W. JORDANA Kásztelana Woynickiego Staroste Dopczyckiego wielką Senatu Polskiego ozdobe, ktorego było *par ingenium Castrisq; Togæq;* ten był *in utroq;* Rzeczypospolitey *emeritissimus*, po ktorym rownego w Godnośći Syna miedzy nay-

J.W.J.P. Wdá Bráclá wski. pierwszemi Prześwietnego JORDANOW Domu Imionami, nayznacznieyszego RPtey Statora wieku tego, *Sacras Ceras*, Jaśnie Wielmożnego IM Pana MICHAŁA z Zakliczyna JORDANA Woiewody Bracławskiego, ktory był *Pars Magna Senatus*, cokolwiek w wielkich Antenatach Iego Eminencyey, Roztropnośći, Mestwa, y wspaniałośći znaleść sie mogło, to wszystko w Iego Pańskiey znaydowało sie osobie. Wielkiego Imienia Jego wykład MICHAŁ. *Qvis ut Deus?* pokazowało sie to w Osobie Jego, że był Wiary Swietey przez Antenatow swoich do Polski wprowadzoney, obrońcą. Wspaniałość Pańskiego animuszu Jego, coż o nim *Sonabat? Qvis ut Michael?* Ledwie bowiem nieporowniana wielkich cnot Jego Godność rownego przybrać sobie mogła *Emulum*. Tego z Naywyższych tey Familiey Dygnitarzow wielkiego niegdy RPtey Statora troiste głoszą Trąby. Herbowne Myśliwskie Trąby czułym pokazały Go w Koronie

Łowczy Koronny. Polskiey Łowczym, bo był Łowczym Koronnym umiał bowiem y naydźielnieyszego w Polu wypuśćić, y utrzymać Bellerofonta, na ktorym *immanem Patriæ Prædam*, odważnym uganiał Sercem. Swiadkiem tego była Choćimska, y Wideńska woyna: Zaprawde Mężni y czuli JORDANOWIE nigdy przy Herbownych nie proznuią Trąbach, przy ktorych, y w Myśliwym Polu, y Iego nie ustawała ochota, gdy czas pozwalał, samo pomagało szczęśćie, zawsze był szczęśliwy *in utraq; acie*, y mocny MICHAŁ, zawsze żwawy za *Wiarę* S. Maiestat, y wol-

ność,

ność, *vindex*. Zaprawde śiła mu powinna *Religio*, ktorą Antenaći Iego na Polſkich rozkrzewili Polach, wiele powinien y Maieſtat, za dotrzymanie nieprzełamaney wiary; Iak wiele wdźiecznośći wolność, ktorey zawſze miał *ſolicito in pectore curam*, y Oyczyſte Prawa, ktorych był nieoſpałym Strożem, y słuſznie przyznać mu może, Rzymſkiego Poety Elogium *haud alium tanta Civem tulit indole Roma: Aut cui plus Leges deberent recta ſeqventi*. Jak wiele winna Oyczyzna *Patri Patriæ*. Prześwietne Woiewodztwo Krakowſkie *magno Statori* za chwalebne, y życzliwe práce tak wiele razy na Deputacyach, Poſelſtwach na Seymy, y Trybunały, odprawionych, *pium* doznała *Numam*. Dopieroż Sprawiedliwość Swieta za poprzyśieżoną, y świątobliwie utrzymaną Iey adminiſtracyą ktorey był *Cultor*, *& Vltor*, albowiem u niego *non corrumpentia Senſus dona valebant. Sola empta virtute poteſtas*. Ieżeli kogo *cæcus amor lucri*, y prożna ambicya dla nabyćia Honorow y Fortuny, na wyſokie prowadźi *Subſellia*. Tego ſzczegulnie *fax mentis honeſtæ*, *gloria*, y ſamo Prawdy Swiatło *ad Celſam Juſtitiæ duxit Sedem*, ktorego *inter tot*, *& tantos*, Naypierwſza Godność naywyżſzym *ad aram Sacræ Themidis Divina Aſtræa* uczćiła Májeſtátem, że był na parlamenćie Lubelſkim naywyżſzym w kroleſtwie Sedźią y Marſzałkiem Trybunalſkim, przy ktorego Laſce nie mogła *claudicare Juſtitia*, ktorą Ten *iuſtus Ariſtides* śilnie utrzymował: każdey z oſobna Cnoty, zaslug w Oyczyznie, y zacnośći Tego Pana opiſać, y *attingere* niepodobna doſyć na tym, że wielkim Antenatom ſwoim nie tylko ſię rowniał, ieżeli nie przewyżſzał, lecz y *longam* tych wielkich Honoryuſzow *Seriem* ſwoią *coronavit* godnośćią. W własnym zaś Potomſtwie ſwoim, nowy wiek życia, y Honorow zaczał. A ia ieſtem upewnion, że to *Coævum Fidei Chriſtianæ Genus*, iako *Plantatores Fidei* wraz *cum Fi-*

 N3

de Romana, ultimo coronabitur ævo. A żè *eximiæ virtuti & animo temporaneus non sufficiebat Orbis, animam* do szczęśliwey przeniosł wieczności,ponieważ *æternum nihil est,cadet qvod surgit.* Zyie iednak y tu nieśmiertelna, ktorą napełnił Oyczyzne, Sławą, y w zacnym Potomstwie swoim, ktorym go łaskawe ukoronowały Nieba *sunt gemini Fratres fæcundæ gloria Matris. De candido MORSZTYNIANÆ Cinthiæ splendore,* ieden wysokimi Cnotami ukoronowany

J. WW. I PP. Woiewodźicowie Brácłáwscy.

STEFAN, ktory Prześwietną Familią swoią *extmiarum virtutum* zdobi *Stephanomate.* Drugi gornolotnemu w wysokich Godnośćiach MYSZKOWSKICH rowny Iastrzebcowi, ADAM, nowych, y znacznych Honorow *Protoplastes,* ktory *ingenti virtute sua* złaczywszy starożytny IORDAN z Złotopłynnym LVBOMIRSKICH-SRZENIAWĄ nie zgruntowanym y obszernym Sławy y Honorow naywyższych Familiey, Swiat Polski zalał Oceanem, y z tąd zaraz *auxit* Imieniowi swoiemu *decorem,* gdy I. O. Xćia IMći LVBOMIRSKIEGO Starosty Bogusławskiego, y Ryczywolskiego, Generałá Woysk I, K, Mći Core, Oceanu Strzeniawy *Gemmam,* wźiął *in Connubij Unionem.* Ten prawdźiwy Imienia y Honoru MYSZKOWSKICH Sukcessor, *Fortunæ, & Gloriæ Hæres* cokolwiek *manus evasit avitas, qvod superest Patri, adimplere* może Táż *æmula Phæbi Soror* z pierwszego Potomstwa wydáłá *de lumine* Splendoru swego *sidera in fæmineo sexu* ná Polskim Niebie iáśnieiace, z ktorych iedne Anielskim żyćiem, y świątobliwośćią zdobiły Klasztory, iuż y ná Empireyskim swiecą Niebie, drugie z wielkiemi Familiami Prześwietny Dom złączyły, z ktorych iedna *re & Nomine* KONSTANCYA, tey (*absit omnis assentatio*) przyznáć káżdy może, że *omnes in unam contulit laudes Deus.* Dodało Iey *simile adiutorium,* łáskáwe Niebo, *Constantem* w miłośći, y wielkośći cnot KONSTATYNA Wielmożne-

go

go IM Páná STANISŁAWA KOSTKĘ z Łętowá ŁĘTOWSKIEGO Podſtolego Woiewodztwá Krákowſkiego, Sędźiego Grodzkiego Bieckiego, Chorążego znaku Vſarſkiego I. O. Xćiá IMći Kárdynáłá, Biſkupá Krakowſkiego, ktorych *cara prole beávit.* Drugá zá I. W. IM Pánem LASOCKIM, KONARSKIM Kaſztelanem Po wyliczeniu *tantorum Nominum* wprowadzám ieſzcze *non interrupto ordine ad hoc Sacrarium Honoris, Sacra Decora inclytæ Domus*, ktorych ieſzcze *Cultora* wáſzego *labilis retinet memoria*, choćiaſz tylko w iednym Woiewodztwie Krákowſkim, oprocz inſzych, J. W. IM. Páná N. JORDANA Koniuſzego Koronnego, Náyiáśnieyſzego S. p. Krolá JANA Efeſtyona, ták *Conſiliis* w Rádách RP ey, iáko też y *armis* ná Woynie, oſobliwie Wiedeńſkiey sławnego. J. W. Im. X. JORDANA Kanoniká Krákowſkiego Archidyákona Sandeckiego. WW. Ichmćiow PPw. JORDANOW Cześniká, y Mieczniká Krákowſkich, znáczni to byli wieku náſzego *Patriæ Cives, bello & pace non deerant RPcæ obſeqviis*, będąc Rotmiſtrzámi, Porucznikámi w Woyſku Koronnym, Quarcianym, ná Woienney uſłudze, fortuny, y żyćie ſwoie trawili, *Bellis conſumpſerunt ævum.* Choćimſkie, Wiedeńſkie, y inne expedycye, y Szwedzká świádkiem tego, niedáwnemi czáſy woyná, ktorych Godność, y wieczną sławę w zacnych Synách w Wielmoż: Imći Pánu ANDRZEJV Chorążym Wieluńſkim, Kápitánie Woyſk J. K. Mći. y RPtey, DYZMIE, SPYTKV, IGNACYM Cześnikowiczách, iáko też y Miecznikowiczách Krákowſkich, y innych, ktorzy ſą *ſuperſtites viva loqvuntur monumenta.* Owo zgołá, iáko niegdy Sławnego Emiliuſza w Rzymie, ták w Kroleſtwie Polſkim *fæcundum bonorum Patriæ Civium*, zácnych JORDANOW Imię. Już tedy *ex linea recta, hæc celſa* JORDANOW Antenátow Twoich *Wielmozny Mośći Pánie*

KAZIMIRZV JORDANIE, Pułkowniku Woyſk J. K. M. y Reczy-Poſpolitey, ktorego *per faſces numerantur avi, ad hoc ſacrarium Honoris* wprowadźiwſzy *nomina* wprowádzám *Collateralium, nexu Purpurei Sangvinis* z wielkim Imieniem wáſzym *conjuncta numina*, ktore iáko dlá więkſzego ſplendoru, ozdobne, ták pogodne y iáſne ſzczęśćia, y Godnośći wáſzey *accendunt meridiem:* A náprzod z kąd wyſzło wielkie Imię Wáſze *Romanos rerum Dominos Gentemq; Togatam*, potym *Roſſiaci Imperij*, Náyiáśnieyſzych *CAROW MOSKIEWSKICH, y KROLOW POLSKICH*, domowych naypierwſzych Fámiliey *I. OO. XIĄZĄT WISNIOWIECKICH, ZBARASKICH, LVBOMIRSKICH MNISZCHOW, LANCKORONSKICH, KOMOROWSKICH, MYSZKOWSKICH, ZBOROWSKICH, PIELGRZYMOWSKICH, IAROSŁAWSKICH, BONAROW, LIGĘZOW, TARŁOW, ZEBRZYDOWSKICH, SIENIAWSKICH, WAPOWSKICH, SOBKOW, DROHOIOWSKICH, STADNICKICH, CHWALIBOGOW, LIPSKICH, KVRDWANOWSKICH, REKLEWSKICH, KORYCINSKICH, ŁĘTOWSKICH, SZĘMBEKOW, ŁASZOWSKICH, WYBRANOWSKICH, WIKTOROW, KOŁACZOWSKICH, KOSIECKICH, BIAŁECKICH, STRVSOW, KOTKOWSKICH SĘDZIMIROW, MORSTYNOW, PVKARZEWSKICH, OTFINOWSKICH, WIELOGŁOWSKICH, KONIECPOLSKICH, PIENIĄZKOW, KOSZMERZOWSKICH, GERAŁTOWSKICH, STOIOWSKICH, PODWERBECKICH, MARCINKOWSKICH, PAKOSZOW, CZYRNYCH, MILANOWSKICH, KĘMPINSKICH, HERBVTHOW, KVROPATNICKICH, ANKWICZOW*, Tych wſzyſtkich Wielkich Prædeceſſorow Imienia Twego, á gdy ieſzcze w tym Páłácu Heſperyskie MĘCINSKICH Imienia wyſokiego otworzę dźiárdyny gdźie *qvaſi plantatio Roſæ*, znaydą ſię *flores inſcripti nomina Regum*, wyda ſię zápewne ná cáłą Polskę *gratus odor Pátriæ*, z ktorych Wielmożná Mátká Twoiá MĘCINSKA Starośćiánká Wieluńská pochodźi. *Floret odoratis terra*

Polo-

Polona Rosis. PILECCY, ZEGOTOWIE, OTTO, z ktorego *processit* Krolowá Polská WŁADYSŁAWA JAGIELONA Málżonká. TARŁOWIE, GRANOWSCY, TARNOWSCY, PADNIEWSCY, WARSZYCCY, *Xiążęta* WISNIOWIECCY KORYBVTOWIE, FIRLEJOWIE, POCIEJOWIE, SZEMBEKOWIE, á osobliwie *Wielmożny Jm Pán WOYCIECH MĘCINSKI* z Boskiey Opátrznośći *supervivens singulare decus, & præsidium* Páłácu godnośći wászey. Tych rzekę wszystkich *innumero, & Dignitate amplitudinem,* áni Krolewskie Páłáce, áni Naywyższych Parlamentow *spatiosæ sedes cápere,* ledwoby sam *Europeus* mogł *continere Orbis,* ktorych ia na lichey ważyłem się regestrowáć kárćie, y do Páłácu Imieniowi Twemu wielkiemu wystáwionego odemnie, wprowádźić. Z temi wszystkiemi *Wielmożny Mośći Panie Pułkowniku,* iuż się Twoiá Godność rowniá, y nie czyiemi, ále właśnemi możesz się zaszczycać w Oyczyznie zasługami, Idźiesz *recto virtutis tramite* wielkiego Oycá swego nie odrodny Syn - - *Sic Patris Indoles.*

Augusta, Natos occupat, & suos
Mores refingit, Sic Leones
In Soboles, animos refundunt.

Cokolwiek zácnośći Cnot, y odwági w Twoich Antenátách znáydowáć się mogło, To wszystko, w Twoiey Páńskiey *resplendet* Osobie, y owszem, *dispersa per omnes & quæ divisa beatos, tu collecta tenes.* Pokazáłá to ieszcze w Dźiećinnych látách *magna indoles* Twoiá, że *& in teneris, nihil temeri* w Tobie nie było. Ledwo co z delikatnych Lucyná pieszczoná spuśćiłá ćię rąk, wnet uczoná Pállas, przez zázdrość z woienną Luktę o ćiebie czyniły Bellona, y ułożoną do ápláuzu Twego Twárza, *Sceptrigera Juno,* wesołym ná ćie pogladała okiem. A ták certuiące o ćiebie y respektuiące Boginie, stáráłeś się

113

ukontentowáć· Oddałeś młode látá twoie rostropney Pálladźie; w náukách, ktorá ćie potym *ád Obseqvia*, y Palestry *sácræ Themidis* dysponowáłá, y tám darowáłes czás pewny młodośći swoiey, nic pewnieyszego, że tá *astræa* Honor Twoy *per Vestigia maiorum* może wyprowadźić *ád Astrá.* I z tąd otrzymałeś pochwałę, nád owego Sedźiego tychże Bogiń, Parysa, złote przysadzaiącego Im iabłko, *detur pulchriori*, żeś lubieżną, minął Wenerę, ktorá iest: *incestæ scelerata Libidinis auctrix*, woláłeś się tem akkomodowáć: Dálszy Trákt młodego wieku Twego Herbowne Trąby, á ráczey *Martialia* delektowáły *Classica.* Záchećiłá ćię do woienney prácy, *Martis Bellona Soror*, pod Chorągiew Vsarską náypierwszy znák pierwszego w Krolestwie Senátorá, Polskiego Agámemnoná J. O. Xćiá IMći *JANVSZA KORYBVTHA WISNIOWIECKIEGO*, Kásztelána Krákowskiego, Dźiádá Twego, gdźie nie ćięszko mężnemu Achillesowi wáżną wźiąć w śilne ręce kopią y w ćiężkim Kiryśiu, szybkiego dośiąść koniá, á nie wiedney pokazać się potrzebie: Swiádkiem ochoty Twoiey, y woienney prácy, nie dáwne w pamięći nászey y w oczách, czásy, *post dolenda fata* Náyiaśnieyszego Krolá Iegomośći *AVGVSTA II.* podczás Interregnum, gdy R P tá Polská *orbata Ducibus belli, periclitabatur*, y wolność Szlachecká iuż się náchyliła; podczas Konfederácyi Generalney zá Láski S. p, nigdy w Oyczyznie nie wyżáłowánego, owego ná ten czás Pompeiuszá przy wolnośći, Polskiego, ADAMA TARŁA, Stárosty JASIELSKIEGO, potym *summis* rownego *Honoribus*, Woiewody Lubelskiego. *Qvem fata terris in locum dederant Jovis*, ktorego to odwáżnego Bellatora *sævas tremuit Cátilina Secures*, gdy *immania monstra* grubych Národow, chćiáły rozedrzeć, y sąm czárny Orzeł ugániał Orłá Polskiego, chcąc go z przyrodzonego wspániáłey wolnośći złupić

kándo-

kándoru. Przećież Wy *Magni Proceres Regni, veri Pulli Aqvilæ Sarmaticæ*, włáſnemi *cum Aqvilis veſtris* zásłániáliśćie go pierśiami, ktorych *in ferrum mens prona Viris, animæq; Capa es, mortis.* Ná ten czás y Ty *Wielmożny Mći Panie Pułkowniku*, Chorągiew włáſną máiąc, zá cáłość Oyczyzny miłey, wyſtáwiłeś ná cel Nieprzyiaćielowi, właśne żyćie, y fortunę ſwoię *pro Commodo Patriæ*, znośiłeś woienne przykre niewczaſy, áby ſię Oyczyznie złote przywroćiły czáſy, przywykłeś miáſto wezgłowkow, *in Clipeo vigiles producere noctes.* Jużeś y Ty nátenczas *Venatorias Tubas in Martia* przemienił *Claſſica*, ktorych wyſoki, y Sławny Głos nie dał ći zaſypiać *circa bonum publicum.* Więc tá głośná Swiátu Godność y zásługi iego iako ſobie zaſłużyły na rowne *præmium*, ták podobały *in Oculis Wielkiego* R. Ptey Státorá, *J. W. Im Pá. WANDALINA MNISZCHA* Káſztelana Krákowſkiego, ktory widząc zácność, *merita & capacitatem* do Woienney prácy w Oſobie Twoiey, bárdziey ieſzcze niżeli z reſpektu Kolligacyey, będąc tákże Dźiádem Twoim, regalizowáł Cię pod znákiem Chorągwi ſwoiey Páncerney Porucznikoſtwem, ktore záwſze Senatorſkich bywáło godne Rąk, y ieſteś Pułkownikiem Woyſk J. K. Mći y R. Ptey, czego ći naynißzy *Cultor* Twoy *pro gradu ad altiora* winſzuie. *Scande ſuper Titulos, & avitæ laudis honores*, lubo ty nie oglądaiąc ſię ná zaſzczyt drogi, wielkich Przodkow Twoich, ktorych *Genus ipſa antiqvitate vetuſtius & Series longiſſima rerũ, per tot ducta viros, antiqvæ ab origine Gentis*, ták czyniſz y mowiſz: *Me Virtute decet, non Sangvine niti.* Już tedy z wielką ozdobą Prześwietnego Domu, z konſolácyą Oyczyzny; Męſtwem, y Woienną prácą *in ſago* kontentuieſz *Armigeram Deam* Bellonę. Czeká ćię ieſzcze *favorabilis* Páńſkiey Oſobie Twoiey, *maxima conſors Jovis, Juno, in Togata RPca*, ktore ći *Offert* z Honorami, álbowiem maſz *par*

I 2 *ingen-*

ingenium Castrisq́; Togæq́;, czekaią záczaſem Grody, Trybunáły, Náywyżſze Párlamenta, Wielkiego, y Rozſądnego Aryſtydy, Seymiki y Seymy Pobożnego, y Sprawiedliwego Numy, Senátorſkie *Subſellia*, y *Miniſteria* naywyżſze, *immotum Catonem.* Czeká ćię przezemnie wyſtawiony *ingenti Nomini Tuo* Páłáć, żebyś ſię tám z pierwſzemi Domu Twego, *ad Palatinas Dignitates* pomieśćił Honoryuſzami. A iákoſz nie maſz doyść *ad metam* Honorow przez uśćieloną záſługámi, *Regibus, Legibus, & Patriæ*, drogę, przez wielkie cnoty Twoie, álbowiem *altè Virtus animoſa cadit*, głośi to w Tobie *ternaria Tuba*, żeś ieſt *Religioni Maieſtati, & Libertati addictus*, naypierwſzą *in ſuperis* miey nádźieię, ieſzcze niewieſz, *cum omine bono: Qvid fatá Tibi, qvid ſidera donent, qvid fortuna parat.* Záden JORDAN upáść nie może, y owſzem powſtanie, przez ktorych w Polſzcze naypierwſzych, Kátolicka powſtáłá wiárá. *A Coronatà Maieſtate pro fideli Obſeqvio, coronabitur intaminata Fides Tua:* Zá Miłość Oyczyzny y wolnośći, dla ktorey cáłośći, życie, y Fortunę łożyſz, tyśiączne reſpektá odbierzeſz, y áffektá, przez ktore będźieſz miáł ubitą *ad altiora* drogę. Kośćioły, Kápłani, Zákonnicy, ktorych *Eelemoſinis ditas* wdźięczne do Bogá zá Ciebie *extollunt voces:* Vbodzy, żebrácy, *pro gemmis* Jáłmużny, ktorą codźiennie z nieſkąpey odbieráią ręki, wypłácą ći ſię y całemu Domowi, *pijs ſuſpirijs, & gemitibus*, do Niebá. Zgołá ieſteś dobroczynny Pánie *Omnibus Omnia*, Niekáżeſz drzwi niprzedkim zámykać, káżdemu doſtępny. Niezmarſzczonym czołem, *Sine omni faſtu* iáko káżdego przyimuieſz, ták łáſkawie odbywáſz. Zákołáce w Podwoiách Páńſkich *egeſtas*, mile ią odprawi *beneficium.* Záſtąpi ludzki płacz, wnet gęſte łzy, otrą *ſolatia.* Zadne

